

foreløbig 900,000 Kr. at lukke Aabningen delvis igen, og dertil kommer Erstatningsbevillingerne, saa at vi nu er oppe paa ca. 1,100,000 Kr. til denne bedrøvelige Sag, hvis Enderesultat vi i finansiel Henseende efter min og manges Mening slet ikke endnu kan overskue. Jeg skulde ikke have fremdraget dette Punkt, hvis det ikke havde været, fordi Oprindelsen til denne Misere skrev sig fra et i Folketinget i 1908 ved Finanslovsforslagets *trede Behandling* af et Flertal i Folketinget stillet Forslag, som da blev vedtaget til denne Foranstaltning, Gennemskæringen. Det var den Gang kun 3 Uger, inden vi fik Finansloven herop, at det ved Indførelse af en Bevilling paa Finansloven blev vedtaget, at der skulde stilles til Disposition 130,000 Kr. til denne Gennemskæring. Det blev den Gang af mit Partis Ordfører, afdøde Højesteretssagfører P. G. C. Jensen, med stor Styrke betonet, at dette Forslag burde have været stillet i Form af et særligt Lovforslag. Han beklagede, at vi — det er altsaa Højrepartiet — ikke var mandsstærke nok til at stemme denne Bevilling ud. Han betegnede Foretagendet som værende af vidtrækkende Betydning, og han udtalte de næsten profetiske Ord: „Der er ikke blot Spørgsmaal om, hvorvidt vi skulle bevilge disse Penge, om de skulle være fuldstændig kastede ud i Vesterhavet eller ej, men ogsaa Spørgsmaal om, hvilke Konsekvenser Bevillingen vil have“. Konsekvenserne, og sikkert endnu kun en Del af Konsekvenserne, har vi nu set paa tidligere Lovforslag og Tillægsbevillingslovsforslaget her i Fjor. Jeg synes, at det skulde være en yderligere Advarsel mod, at Folketinget ved tredje Behandling indsætter saadanne Forslag og derigennem faktisk afskærer Landstinget fra at kunne øve en Indflydelse paa de paagældende Sagers Afgørelse.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og i øvrigt anbefale Lovforslaget til Landstingets Vedtagelse.

Finansministeren (*N. Neergaard*): Jeg takker den ærede sidste Taler for hans Udtalelser om Tilslutning til Lovforslaget. Det ærede Medlem gjorde nogle Bemærkninger angaaende det lidet oplysende ved Tillægsbevillingsloven, Bemærkninger, hvis Rigtighed jeg paa ingen Maade vil bestride, men hvortil jeg dog vil føje, hvad det ærede Medlem sikkert ogsaa vil indrømme mig, at det er umuligt her at naa til virkelig Sikkerhed og Konsekvens. Det er muligt at supplere Ind-

tægtsbeløbene for Toldafgifterne og visse dermed beslægtede Afgifter, saasom paa Øl, Spiritus o. lign., men saa snart vi kommer til Stempelafgifterne, Ejendomsskylden, Formue- og Indkomstskatten m. m., maa vi nogle Maaneder frem i Tiden fra det Tidspunkt, hvor vi plejer at behandle Tillægsbevillingslovsforslaget, for at faa de nøjagtige Tal. Vi kan rette nogle Tal, men ikke andre. Og hvis man tilstræber — saaledes som det ærede Medlem synes at gøre det —, at Tillægsbevillingsloven skulde give et nøjagtigt Billede, der nogenlunde svarede til Statsregnskabet, vilde man altsaa dog ikke naa det. Man vilde tværtimod paa den Maade faa et meget fordrejet Billede af vore Statsindtægters indbyrdes Forhold.

Og gaar vi saa over til Statsvirksomhederne, kan man, som jeg allerede har haft Lejlighed til at udtale det i Folketinget, heller ikke der komme til fuld Konsekvens. Hvad angaar Indtægterne af Statsvirksomhederne, er det umuligt at lade dem staa uforandret. Forskellige Udgiftsbevillinger er nødvendige baade for Statsbanerne og for Postvæsenet, og disse Udgiftsbevillinger er undertiden knyttede til tilsvarende Indtægtsbevillinger. I hvert Fald vil det være ganske umuligt at lade Indtægtsbudgettet, for saa vidt angaar Indtægterne af Statens forskellige Virksomheder, staa uberørt. Og er det Tilfældet, er det ogsaa ret naturligt, at man søger at rette ved den egentlige Bruttoindtægt, naar man dog paa Grund af de nye Udgiftsbevillinger ikke kan undlade at rette ved Nettoindtægtsbeløbet. Jeg indrømmer det ærede Medlem, at der tidligere har været den Inkonsekvens, at man kun har gjort det for Statsbanernes Vedkommende og i Aar for Mønten, men ikke for Post- og Telegrafvæsenet, skønt det ogsaa her var muligt at have et paa det allernærmeste nøjagtigt Billede af disse Virksomheders Indtægtsforhold paa den Tid, da Tillægsbevillingsloven forlader Rigsdagen. Derfor vil jeg være tilbøjelig til i det følgende Aar at rette Indtægtsbeløbet for Statsvirksomhederne i saa stort Omfang, som det overhovedet er muligt, altsaa foruden for Statsbanerne og Mønten ogsaa for Telegraf- og Postvæsenet. Men der er andre indtægtgivende Statsvirksomheder, hvis Indtægter man ikke kan opgøre paa den Tid, saaledes Statshavnene. Noget større Konsekvens kan der dog, som sagt, naas, og det er altid en delvis Opfyldelse af det ærede Medlems Ønske.